

жете ни, молиме ви са, въ какво именно са заключава характерическото сходство на българският народъ съ тюрко-финските племена? Маджарете, османските турци и азиатските народи въобще ни доказватъ противното. Но нѣмъ могатъ да отговорятъ, че въ езикътъ на новите българи са срѣщатъ множество турски думи, че новите българи носатъ полуазиатски дрѣхы, че множество тѣхни обичаи сѣ еднакви съ обичаите на османлиете и пр. Сичките тие предположения сѣ преувеличени. Сѣки, който е изучалъ животътъ на сѣвременните българи, ще да са сѣгласи съ назе, че османското влияние е пунало много по-дълбоки корѣни въ езикътъ, въ животътъ и въ характерътъ на сѣрбете, нежели на българете. Българинътъ по-малко отъ сичките други народи и народности, които населяватъ балканският полуостровъ, е расположенъ да са подчинява на чието и да е влияние. Така, напримѣръ, у българският народъ сѣществуватъ двѣ наръчии, изъ които едното са употреблива въ къщата му, отъ жените; а другото — на пазарътъ, отъ мъжете. Българката и до тая минута е увардила своята първоначална чистота въ сѣко едно отношение. Подобно явление ние срѣщаме даже и въ Бессарабия. Бессарабските колонисти (мъжете) мѣнатъ въ разговорътъ си множество русски и молдовански думи, които губатъ сѣки единъ смисла между семействата нѣмъ. Ако българинътъ въ България говори: «азъ подадохъ единъ арзохаъ на пашата», то бессарабскиятъ гагаузинъ казва: «бонъ язджмъ биръ прошение и подадохъ го на негово благородие отеки гюнъ.» У руските татаре, нѣмци и финни ние видиме сѣщото явление. За сходството на българските обичаи съ тюрко-чудските ние не желаеме да говориме, защото ако сѣ глупави доказателствата, то сѣ глупави и отрицанията. Ние би желате по-напредъ да знаемъ правите и обичаите на гореказанните племена, а послѣ вече да ги сравняваме съ българските.

(5) Даже и «православнѣйшите» грѣци доскоро влязяха въ черковите съ покрита глава. Фесътъ или чалмата, които тие носѣха, са свалише само въ вре-